

der kan være behov for at fremstille reserve- og sikkerhedskopier. Erhververen af et programeksempel har således behov for at kunne råde over dette på en måde, som er omfattet af ophavsretten. Dette behov opfyldes for så vidt angår udgivne programmer, som spredes ved salg til almenheden, gennem adgangen til at fremstille eksemplarer med hjemmel i den under nr. 5 foreslåede bestemmelse i § 11 a. Anvendelsesområdet for § 11 a er det almindelige detailsalg af edb-programmer, hvor der kun sjældent vil være truffet aftale mellem rettighedshaveren og køberen om brugen af det erhvervede programeksempel. Er et edb-program ikke udgivet ved salg til almenheden, finder § 11 a ikke anvendelse, og brugen af et sådant ikke-udgivet program - eller et program, som måtte være udgivet på anden måde end ved salg til almenheden - vil efter loven forudsætte, at der træffes aftale med rettighedshaveren. Det er også den normale forretningsgang, især på markedet for mellemstore og store datamater, at der eksisterer et aftaleforhold mellem leverandør og bruger. Selv uden udtrykkelige bestemmelser vil det normalt kunne indfortolkes i sådanne brugsaftaler, at brugeren må foretage en vis eksemplar fremstilling. En sådan fortolkning er imidlertid ikke uden videre i overensstemmelse med bestemmelsen i § 27, stk. 1, 2. pkt., hvorefter overdragelse af et eksemplar ikke indbefatter overdragelse af ophavsret.

Kulturministeriet foreslår derfor, at der som supplement til bestemmelsen i § 11 a gennemføres en forordningsregel i § 42 a, som udfylder ufuldstændige brugsaftaler, således at brugeren får en adgang til at fremstille brugs-, sikkerheds- og reservekopier, som stort set svarer til, hvad der for udgivne edb-programmer følger af § 11 a.

Da der for de ikke-udgivne edb-programmer ofte vil være behov for, at en virksomhed løbende kan foretage visse ændringer og justeringer i programmet under hensyn til senere opståede behov, finder ministeriet det naturligt, at der i § 42 a tillige skabes hjemmel for, at også sådanne ændringer kan foretages inden for rammerne af den brug af programmet, som i øvrigt er aftalt med rettighedshaveren. Som nævnt kan § 42 a fraviges ved aftale mellem parterne.

Adgangen til at udnytte de eksemplarer, som er fremstillet med hjemmel i § 42 a, bør efter ministeriets opfattelse kun være, så længe den aftalte adgang til at udnytte programmet består. En bestemmelse herom er optaget i § 42 a, 2. pkt.

Til § 42 b

Som det er omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, vil ophavsretten til et edb-program, som er frembragt som led i et ansættelsesforhold, efter den gældende lovs § 1 som udgangspunkt tilkomme den eller de personer, som har frembragt programmet. Selv om det i teori og praksis er antaget, at der i kraft af selve ansættelsesforholdet under visse nærmere betingelser kan ske en automatisk overgang af ophavsret til arbejdsgiveren, finder Kulturministeriet, at der af hensyn til edb-omsætningen bør gennemføres en klar bestemmelse om overgang af ophavsret på edb-området. Det foreslås derfor - på linie med, hvad der i 1985 er gennemført i fransk ophavsretslovgivning - at ophavsretten til et edb-program, der er frembragt som led i ansættelsesforhold, overgår til arbejdsgiveren, medmindre andet er aftalt. Den foreslåede bestemmelse vedrører udelukkende spørgsmålet om rettighedsovergang til arbejdsgiveren, når det gælder frembringelse af edb-programmer. Bestemmelsen har ikke konsekvenser for spørgsmålet om overgang af rettigheder til arbejdsgiveren på andre områder, som er omfattet af ophavsretslovgivningen.

Bestemmelsen omfatter alle former for varige ansættelsesforhold med deraf normalt følgende instruktionsbeføjelser for arbejdsgiveren, således som de måtte være fastlagt i de til enhver tid gældende arbejdsretlige bestemmelser. Ikke-permanente ansættelsesforhold og tilfælde, hvor et edb-program er frembragt efter bestilling hos en selvstændig frembringer, omfattes ikke af § 42 b.

Overgangen af ophavsret til arbejdsgiveren omfatter ikke alene de i lovens § 2 nævnte økonomiske rettigheder, men også ophavsmandens rettigheder efter § 3.

Den stedfundne overgang af ophavsrettigheder forbliver i kraft efter ansættelsesforholdets ophør.

Uanset den foreslåede overgang af rettigheder til arbejdsgiveren bør afgørelsen af alle relevante retstekniske spørgsmål, som fx beregning af beskyttelsestid, bestemmes efter frembringerens forhold i overensstemmelse med lovens almindelige regler, herunder også bestemmelsen i lovens § 44. Efter § 44, stk. 1, gælder det, at når et værk er offentliggjort uden angivelse af ophavsmandens navn, alment kendte pseudonym eller mærke, varer ophavsretten, indtil 50 år er forløbet efter udgangen af det år, da værket blev offentliggjort.